

Arrest

nr. 167 420 van 11 mei 2016
in de zaak RvV X / II Kamer

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE KAMERVOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 10 mei 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen in toepassing van artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen die erop gericht zijn de belangen van de verzoekende partij te vrijwaren en waarbij zij de Raad verzoekt om aan de verwerende partij te bevelen om zo snel mogelijk en uiterlijk op 20 mei 2016 een positieve beslissing te nemen met betrekking tot de visumaanvraag kort verblijf en in ondergeschikte orde om de verwerende partij te bevelen om uiterlijk op 20 mei 2016 een nieuwe beslissing te nemen met betrekking tot haar visumaanvraag kort verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 en 39/85 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2016 om 11u.

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. HENDRICKX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij heeft de Oekraïense nationaliteit.

Op 9 november 2015 diende de verzoekende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een visum kort verblijf.

Op 13 januari 2016 nam de verwerende partij een beslissing tot weigering van afgifte van een visum kort verblijf. Tegen deze beslissing diende de verzoekende partij een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Dit beroep is hangende.

De verzoekende partij verklaart dat de familierechtbank te Brussel zich op 8 februari 2016 diende uit te spreken over de weigering van de ambtenaar van de burgerlijke stand om het huwelijk tussen haar en haar verloofde te voltrekken. Zij verklaart dat zij een aanvraag voor een visum kort verblijf had ingediend om aanwezig te kunnen zijn op deze zitting.

Verder verklaart de verzoekende partij dat de zitting van de familierechtbank voor een tweede maal werd uitgesteld tot 23 mei 2016 teneinde haar toe te laten aanwezig te zijn en gehoord te worden.

Op 10 mei 2016 dient de verzoekende partij een verzoekschrift in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorlopige maatregelen te vorderen in toepassing van artikel 39/84 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen die erop gericht zijn de belangen van de verzoekende partij te vrijwaren en waarbij zij de Raad verzoekt om aan de verwerende partij te bevelen om zo snel mogelijk en uiterlijk op 20 mei 2016 een positieve beslissing te nemen met betrekking tot de visumaanvraag kort verblijf en in ondergeschikte orde om de verwerende partij te bevelen om uiterlijk op 20 mei 2016 een nieuwe beslissing te nemen met betrekking tot haar visumaanvraag kort verblijf.

2.1. Het wettelijk kader van de vordering

Artikel 39/85 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"(...) Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn. (...)"

Artikel 39/84 van de vreemdelingenwet luidt:

"Wanneer bij de Raad overeenkomstig artikel 39/82 een vordering tot schorsing van een akte aanhangig wordt gemaakt, kan hij als enige, bij voorraad en onder de in artikel 39/82, § 2, eerste lid, bepaalde voorwaarden, alle nodige maatregelen bevelen om de belangen van de partijen of van de personen die belang hebben bij de oplossing van de zaak veilig te stellen, met uitzondering van de maatregelen die betrekking hebben op de burgerlijke rechten.

Die maatregelen worden, nadat de partijen gehoord zijn of behoorlijk zijn opgeroepen, bij een gemotiveerde uitspraak bevolen door de voorzitter van de kamer die bevoegd is om uitspraak ten gronde te doen of van de rechter in vreemdelingenbetwistingen die hij daartoe aanwijst.

In geval van uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen voorlopige maatregelen worden bevolen, zonder dat de partijen of sommige van hen gehoord, worden.

Artikel 39/82, § 2, tweede lid, vindt toepassing op de krachtens dit artikel uitgesproken rechterlijke beslissingen."

Artikel 39/82, § 2, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt:

"De schorsing van de tenuitvoerlegging kan alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Deze laatste voorwaarde is onder andere vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.”

Artikel 44, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV), bepaalt:

“Zolang de vordering tot schorsing aanhangig is, kan bij een afzonderlijk verzoekschrift een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden ingediend.”

Artikel 44, tweede lid en volgende van PR RvV bepaalt:

“De vordering wordt ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980. De vordering wordt gedagtekend en bevat:
1° de naam, nationaliteit, de gekozen woonplaats van de verzoekende partij en het kenmerk van haar dossier bij de verwerende partij zoals vermeld op de bestreden beslissing;
2° de vermelding van de beslissing waarvan de schorsing wordt gevorderd;
3° de beschrijving van de gevorderde voorlopige maatregelen;
4° een uiteenzetting van de feiten die aantonen dat de voorlopige maatregelen noodzakelijk zijn om de belangen van de partij die ze vordert, veilig te stellen;
5° in voorkomend geval, een uiteenzetting van de feiten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

In het opschrift van het verzoekschrift dient te worden vermeld dat het een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid betreft. Is aan deze pleegvorm niet voldaan, dan wordt deze vordering afgedaan overeenkomstig artikel 46.

De vordering wordt slechts onderzocht als er zes eensluidend verklaarde afschriften zijn bijgevoegd.”

Artikel 47 van het PR RvV bepaalt:

“In het belang van een goede rechtsbedeling kan de voorzitter beslissen dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen samen met de vordering tot schorsing wordt behandeld en afgedaan.”

Artikel 48 van het PR RvV bepaalt als volgt:

“Indien de indiener van een vordering tot schorsing ook uiterst dringende voorlopige maatregelen vordert, is artikel 44, eerste en tweede lid, van toepassing op zijn verzoek. Artikel 46 is er niet op van toepassing.

Voor het overige verloopt de procedure overeenkomstig artikel 43, §§ 2 en 3.”

2.2. Ontvankelijkheid van de vordering

Waar de verzoekende partij vordert om bij uiterst dringende maatregelen de verwerende partij te bevelen een positieve beslissing te nemen inzake haar visumaanvraag of een nieuwe beslissing te nemen inzake haar visumaanvraag, merkt de Raad evenwel op dat zijn rechtsmacht als annulatierechter beperkt is hetgeen bepaald wordt in artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet. Geen enkele wettelijke bepaling voorziet dat de Raad aan de Belgische Staat kan opleggen een positieve beslissing of een nieuwe beslissing te nemen inzake een visumaanvraag waarover zij zich reeds heeft uitgesproken en waartegen de verzoekende partij reeds een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring heeft ingediend. Dergelijke voorlopige maatregelen zouden het hangende beroep doelloos maken. De voorlopige maatregelen zoals bedoeld in artikel 39/84 van de vreemdelingenwet, die ertoe strekken de belangen van de verzoekende partij te vrijwaren, zijn er op gericht bepaalde maatregelen te laten bevelen wanneer de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing alleen niet zou volstaan, zodat de belangen van de verzoekende partij gevrijwaard blijven in afwachting van een uitspraak over het hangende beroep. Het bevelen van deze maatregelen dient echter steeds te gebeuren binnen haar rechtsmacht zoals bepaald bij artikel 39/2, §2 van de vreemdelingenwet. Indien de Raad de verwerende partij zou bevelen om een positieve beslissing te nemen zou hij hiermee elke discretionaire bevoegdheid aan de verwerende partij ontnemen, en zijn rechtsmacht overschrijden.

Nadat de verzoekende partij hiermee geconfronteerd wordt ter terechtzitting stelt zij dat het inderdaad te ver zou gaan om een positieve beslissing te laten bevelen doch zij blijft echter van mening dat de Raad de verwerende partij zou kunnen bevelen om een nieuwe beslissing te nemen en zij verwijst hierbij naar een niet nader gepreciseerd arrest van de Raad van 2014. Los van het feit dat de Raad aan de hand van een niet nader gepreciseerd arrest niet kan nagaan welke de omstandigheden waren in deze zaak, merkt de Raad op dat arresten in de continentale rechtspraak geen precedentswaarde hebben.

Nogmaals benadrukt de Raad dat de doelstelling van het annulatieberoep erin bestaat een nietigverklaring te verkrijgen van de bestreden beslissing, zodat de verwerende partij na de nietigverklaring van de bestreden beslissing ertoe verplicht wordt een nieuwe beslissing te nemen rekening houdende met de overwegingen van de Raad. De verzoekende partij stelt ter terechtzitting dat ze de Raad vraagt om de verwerende partij te bevelen een nieuwe beslissing te nemen rekening houdend met het gegeven dat haar aanwezigheid vereist is op de zitting van de familierechtbank. Aldus vraagt de verzoekende partij de Raad om het hangende annulatieberoep terzijde te schuiven en zonder in te gaan op de middelen het nemen van een nieuwe beslissing te bevelen aan de verwerende partij. Dit reikt verder dan de doelstelling van het annulatieberoep en valt buiten de rechtsmacht van de Raad.

Verder kunnen de voorlopige maatregelen bedoeld in artikel 39/84 van de vreemdelingenwet enkel toegekend worden indien de Raad zou overgaan tot de schorsing van de bestreden beslissing. De voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid ter vrijwaring van de belangen van de verzoekende partij hangen samen met de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid of met een schorsing bij wijze van voorlopige maatregelen bedoeld in artikel 39/85 van de vreemdelingenwet, aangezien dergelijke maatregelen enkel kunnen worden opgelegd indien een loutere schorsing niet volstaat. In casu werd er geen vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend tegen de bestreden beslissing en in de mate dat de verzoekende partij met haar vordering beoogt dat de Raad zich versneld zou uitspreken over de vordering tot schorsing die besloten ligt in het schorsings- en annulatieberoep dat bij verzoekschrift gekend onder het rolnummer 184.506 op 11 februari 2016 werd ingediend tegen de beslissing tot weigering van afgifte van een visum van 13 januari 2016, wijst de Raad op wat volgt:

Artikel 39/85, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt, in het bijzonder indien hij naderhand wordt vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of naderhand ter beschikking wordt gesteld van de regering, dan kan hij, bij wege van voorlopige maatregelen in de zin van artikel 39/84, verzoeken dat de Raad een eerder ingediende gewone vordering tot schorsing zo snel mogelijk behandelt, op voorwaarde dat deze vordering werd ingeschreven op de rol en dat de Raad er zich nog niet over heeft uitgesproken. Deze vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen dient te worden ingediend binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn.”

In casu dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geenszins het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent wordt en aldus kan zij evenmin verzoeken dat haar vordering tot schorsing versneld wordt behandeld.

Nu vaststaat dat er op heden geen schorsing is van de bestreden beslissing, lijkt de verzoekende partij geen voorlopige maatregelen te kunnen vragen ter vrijwaring van haar belangen.

In deze mate is de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen dan ook onontvankelijk.

Gelet op het bovenstaande dient de vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen overeenkomstig artikel 39/84 van de vreemdelingenwet te worden verworpen. Ook in de mate dat deze vordering kan geacht worden gestoeld te zijn op artikel 39/85 van de vreemdelingen, dient ze – gelet op het bovenstaande – te worden verworpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot het horen bevelen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend zestien door:

mevr. J. CAMU,

Kamervoorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

J. CAMU